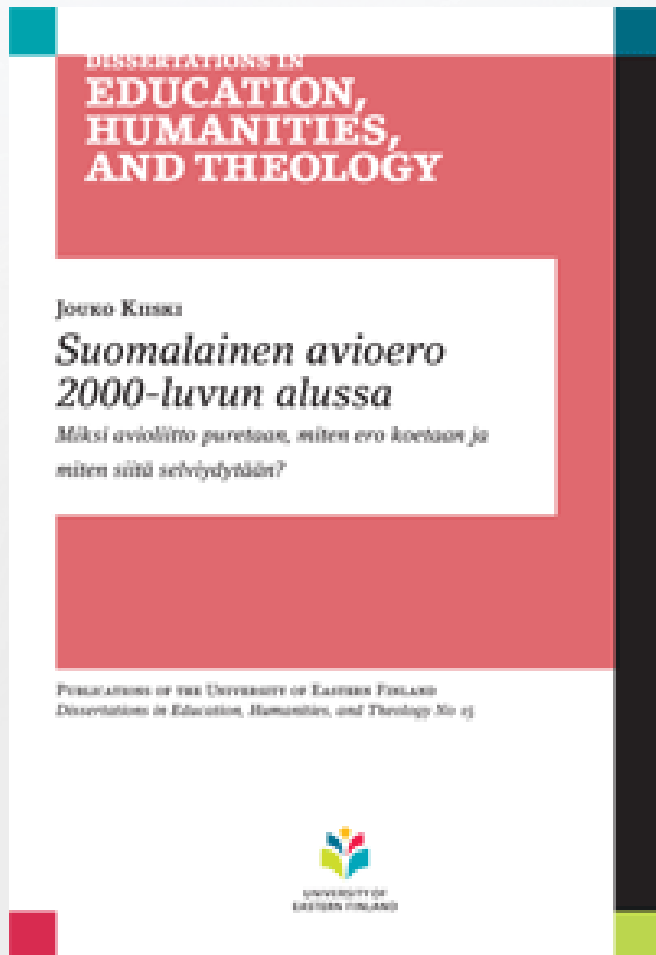

***Parisuhteessa ja sen
purkautumisesta koettu
häpeä***

Jouko Kiiskin 60-vuotisjuhlaseminaari 8.12.2016
Paavo Kettunen

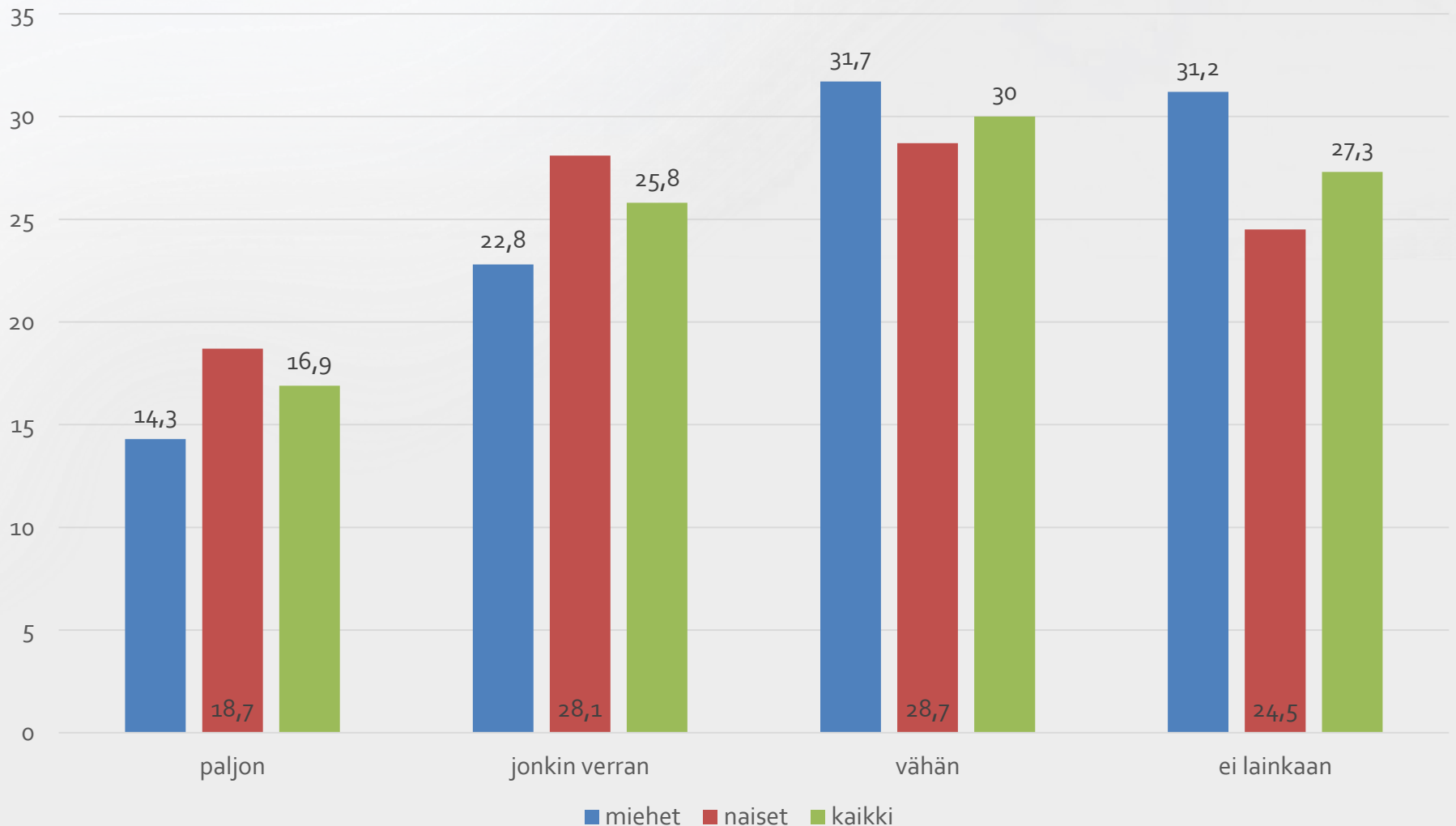
Esityksen perustana olevat tutkimukset

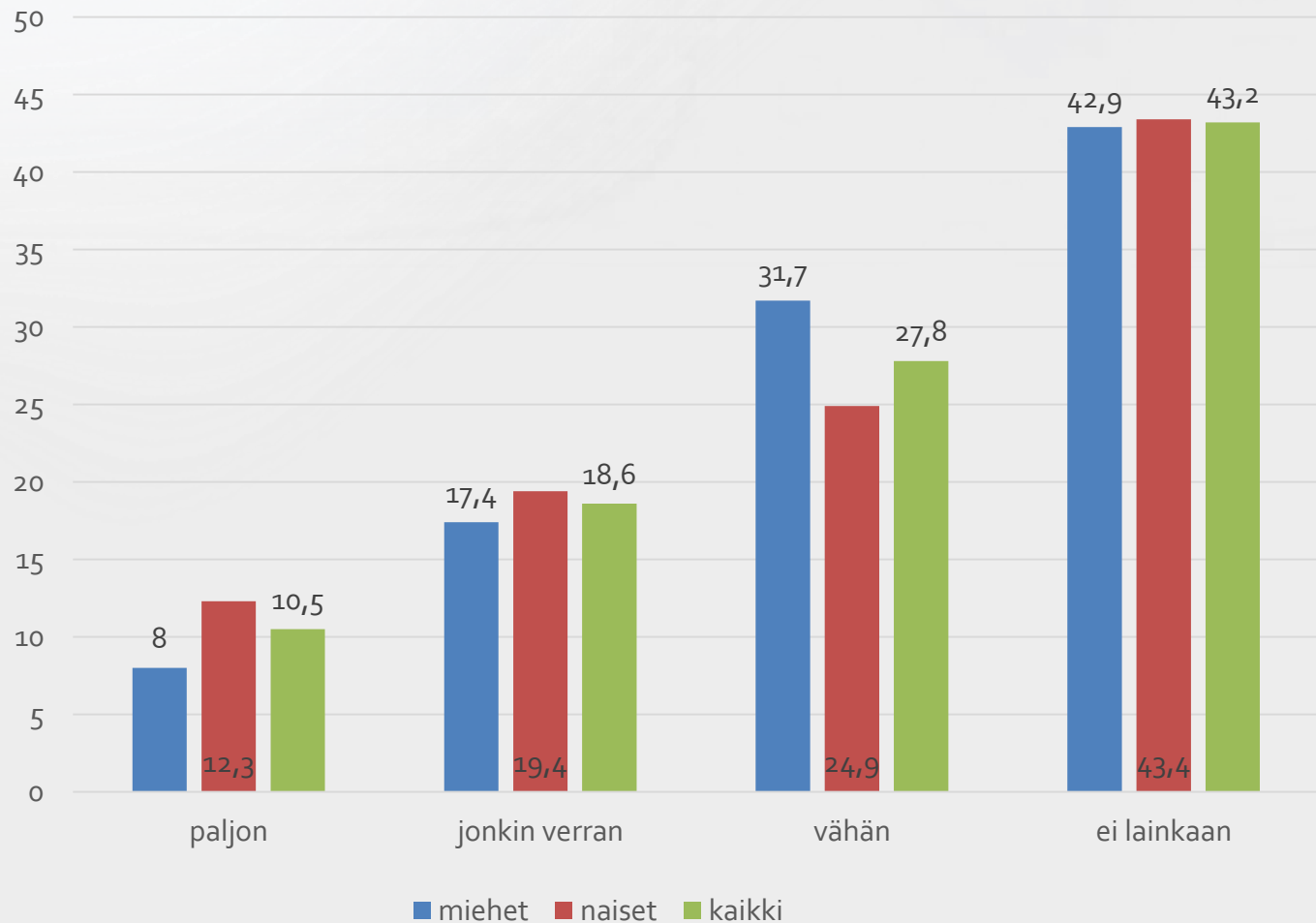
Eri tutkimusten sisällöllinen ja metodinen keskustelu

Vastaajien (N=534) kokema syyllisyys avioerosta. Vastausten prosenttijakaumat sukupuolen mukaan (Kiiski 2011)

Kaavio : Vastaajien (N=533) kokema häpeää avioerosta. Vastausten prosenttijakaumat sukupuolen mukaan (Kiiski 2011)

21-vuotiaana erosin kipeästi avomiehestäni ja kihlatustani. Olimme seurustelleet kolme vuotta ja asuneet reippaan vuoden yhdessä, vajaan vuoden ehdimme olla kihloissa. Hän löysi opintojensa parista toisen naisen ja lähti tämän mukaan. Ero oli todellinen shokki, en ollut voinut kuvitellakaan, että mieheni oli pettänyt minua selkäni takana. ---

Tunsin pitkään jonkinlaista häpeää parisuhteen rikkoutumisesta. Tunsin häpeää ja syyllisyyttä siitä, että pohjalaisen luotettavuuden perikuvana tunnettu mieheni lähti toisen naisen matkaan. Mielessä pyöri kysymyksiä: enkö ollut tarpeeksi hyvä, miksi en kelvannut ja riittänyt? Olenko huono ihminen? Koin itseni torjutuksi, petetyksi ja loukatuksi. (Onerva 28 v.) (Kettunen 2011)

Avioero johtaa hengelliseen häpeään

Jostain kummasta syystä, mitä vaikeammaksi suhteemme muuttui, sitä etäämmälle Jumalasta jouduin. Taisin piiloutua Jumalalta. Minua hävetti taas. Olin epäonnistunut naisena, mutta ennen kaikkea kristittynä. Hain avioeroa 1989. Olimme ystäväpiiristämme ensimmäinen pari, joka erosi. Taakka oli hyvin raskas. Olin eronnut teologimiehestä. Sain tuomion läheisiltäni ja ystäviltäni, mutta kukaan heistä ei tiennyt, mitä elämämme oikeesti oli. (Miisa 42 v.) (Kettunen 2011)

Avioeronnut – kelpaamaton kirkon jäseneksi?

Olenko kuitenkin niin syntinen, etten enää kelpaa minkään kristillisen kirkkokunnan jäseneksi? Ja tekeekö minut tällä tavoin syntiseksi juuri tuo haavoittumaan herkkä elämänaalue, jolla olen – taas – niin pahoin epäonnistunut? Sen sijaanhan ei tietääkseni tekojaan katunutta murhaajaakaan – eikä edes katumatonta – eroteta kummastakaan kirkkokunnasta. Sama koskee henkilöä, joka avioitumatta siirtyy avosuhteesta toiseen tai joka elää vain irtosuhteesta toiseen edes asumattaan yhdessä kenenkään kanssa. Tätä kaikkea kovasti ihmettelen. Olenhan sentään vakain aikein avioitunut kolmasti aikoen elää joka kerran koko elämäni vaimoni kanssa, vaikka toisin on käynyt joka kerta. (Petri)
(Kettunen 2011)

Lämmin kiitos!

UNIVERSITY OF
EASTERN FINLAND

uef.fi